

КОВАЛЕНКО Любов (справж. — Сєдая Любов Михайлівна; 14. 07. 1923, с. Чаплине, нині смт Васильків. р-ну Дніпроп. обл. — 29. 01. 2003, Дніпропетровськ) — прозаїк. Член НСПУ (1977). Закін. Дніпроп. університет (1950). Учителювала, працювала у видавництві «Промінь» (Дніпропетровськ). Писала укр. і рос. мовами

переважно твори для дітей, у яких порушувала антифашист. тему, розкривала духов. світ молодого покоління. Окремі її твори перекладено молд. і татар. мовами.

Основні твори

Коли співає жайвір: Оповідання. 1961; Ярославна: Фантаст. оповідання. 1969; Пригоди Цвірика. 1973; Приключення книжки: Повесть-сказка. 1977; Невеста: Лирич. повесть. 1981; Радость моя: Повесть. 1984; Окно в вечернем небе: Повесть. 1987; Про кота Капітошу. 1998 (усі – Дніпропетровськ).

Рекомендована література

1. Білецький Ф., Нечай М., Шаповал І. Про Л. Коваленко // З любові і муки. 1994;
2. Селіванов В. Від обрисів вагонних вікон – до велетенського руху часу... (Любов Коваленко-Сєдая) // Слово про літературу та письменників Придніпров'я. 2005 (обидва – Дніпропетровськ).

Л. Н. Степовичка

Бібліографічний опис:

Коваленко Любов / Л. Н. Степовичка // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-8296>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).